

بزرگ‌ترین تصمیم زندگی شما!

بیشتر تصمیمات در زندگی با اهمیت هستند. اما تنها یکی از آنها

بیشترین اهمیت را داراست. اگر به دنبال راهنمایی ساده‌ای برای درکی عمیق‌تر از این تصمیم خارق‌العاده هستید - هدیه رایگان نجات از جانب خدا- از اینجا شروع کنید. برگرفته از کتاب «بیرون از این جهان؛ راهنمایی برای رشد و هدف یک مسیحی» نوشته‌ی دیوید جی. اسوانت.

Copyright © 2013 David J. Swandt. All Rights Reserved.

Published under license agreement by Twenty20 Faith, Inc. (USA). Not intended for resale. For more information visit:

www.twenty20faith.org

«آیا خدا باید شما را در آسمان بپذیرد؟»

لحظه‌ای تصور کنید که دوران زندگی شما در این جهان به پایان رسیده است. با شگفتی فراوان، خود را در حضور خالق خود می‌بینید. در حالی که سردرگمی و تعجب شما به انتظار و هیجان تبدیل شده تا به خانه‌ی جاودانه‌ی خود برسید، ناگهان پیش از ورود جلوی شما را می‌گیرند. خدا از شما یک سؤال عمیق می‌پرسد، «چرا من باید تو را در آسمان بپذیرم؟»

چه پاسخی خواهید داد؟

خوشبختانه، هنگامی که آن روز بزرگ و شگفت‌انگیز برای هر یک از ما فرا رسد، خدا ورود ما را منوط به انجام آزمونی نمی‌کند. با این حال، این سناریو تصویر مهم و تأمل‌برانگیزی را ترسیم می‌کند تا به ما کمک کند درک بهتری از نجات پیدا کنیم.

برخی ممکن است به سؤال خدا با اشاره به کارهای خوبی که انجام داده‌اند، پاسخ دهند.

برخی دیگر حضور وفادارانه خود در کلیسا را توصیف کنند و برخی دیگر ممکن است تمام چیزهای بدی که در زندگی از آن‌ها اجتناب کرده‌اند را فهرست کنند. اگرچه این عوامل عناصر مهمی از زندگی هر مسیحی هستند، اما تضمین نجات نمی‌باشند. تنها یک پاسخ صحیح به این سؤال وجود دارد:

«من عیسی مسیح را به عنوان خداوند زندگی خود پذیرفته‌ام
و او مرا از همه گناهانم پاک ساخته است.»

« خدا شما را با در نظر گرفتن جاودانگی آفریده است؟ »

وقتی خدا ما را آفرید، بسیار بیش‌تر از یک برنامه 70 یا 80 ساله برای ما در نظر داشت. او برای هر یک از ما هدفی خاص دارد. برنامه‌ی او هم زندگی زمینی و هم زندگی آسمانی (یا جاودانی) ما را در بر می‌گیرد. یعقوب 14:4 تفاوت بین این دو جنبه از وجود ما را چنین توصیف می‌کند:

« زندگی (زمینی) شما چیست؟ همچون بُخاری هستید که کوتاه‌زمانی ظاهر می‌شود و بعد ناپدید می‌گردد». یعقوب

14:4

حتماً شنیده‌اید که می‌گویند «زندگی کوتاه است» در پرتوی جاودانگی، قطعاً همین‌طور است! کتاب مقدس می‌گوید:

«...همان‌گونه که برای انسان یک بار مردن و پس از آن داوری مقرر است.» عبرانیان 27:9

همه‌ی ما به مرگ جسمانی دچار خواهیم شد. اما مرگ جسمانی تنها پایان بدن فیزیکی ماست و نه روح ما. روح ما، یا وجود آگاهانه‌ی ما که درون بدن ما زندگی می‌کند، جاودانه است. پس از مرگ جسمانی، روح ما تمام ابدیت را در یکی از دو مکان خواهد گذراند: آسمان یا جهنم.

آسمان فردوس جاودانه‌ای است که خدا در آن زندگی می‌کند.
جهنم جدایی کامل از خدا است.

تولد طبیعی ما به این دنیا، تنها آغازی برای زندگی موقت و جسمانی ما بر زمین نیست، بلکه آغازی است بر زندگی روحانی ما در اینجا و فراتر، در تمام ابدیت. لذا با در نظر گرفتن ابدیت، برخی ممکن است زندگی زمینی ما را ناچیز ببینند، اما این صحیح نیست. سرنوشت جاودانه‌ی شما در واقع به واسطه‌ی تصمیماتی که در طول زندگی خود در این دنیا می‌گیرید تعیین می‌شود؛ به ویژه تصمیم شما برای پذیرفتن عیسی مسیح به عنوان خداوند زندگی‌تان. نجات برای همه ما از طریق عیسی مسیح در دسترس است، و تنها از طریق او می‌توانیم سرنوشت خود را از جدایی ابدی از خدا به گذراندن ابدیت با خدا در آسمان تغییر دهیم.

عیسی گفت:

«من راه و راستی و حیات هستم؛ هیچ‌کس جز به واسطه‌ی من، نزد پدر نمی‌آید.» یوحنا 14: 6

تصمیماتی که در زندگی زمینی خود می‌گیریم، به دلایل دیگری نیز حائز اهمیت هستند. روش زندگی ما به عنوان ایمان‌داران می‌تواند بر سرنوشت ابدی دیگرانی که هنوز عیسی مسیح را به عنوان نجات‌دهنده‌ی خود نپذیرفته‌اند تأثیرگذار باشند. همه روزه، اطرافیان ما، در حال نگاه کردن به نمونه‌ی ای که ما از زندگی برای مسیح ارائه می‌دهیم، هستند. به عنوان مسیحیان، خدا از هر کدام از ما استفاده می‌کند تا آسمان را

برای آن دسته از اطرافیان ما بیاورد که هنوز او را
نشناخته‌اند. عیسی گفت:

«شما نور جهانید... پس بگذارید نور شما بر مردم بتابد تا
کارهای نیکتان را ببینند و پدر شما را که در آسمان است،
بستایند.» مَتّی 14:5-16

«همه‌ی ما به نجات‌دهنده نیاز داریم»

وقتی خدا آدم و حوا را آفرید، آن‌ها را بدون گناه و در رابطه‌ی کامل با خود آفرید. اما وقتی آن‌ها در فصل سوم کتاب پیدایش، از فرمان خدا سرپیچی کردند، گناه را به زندگی خود و همچنین به تمام بشریت آوردند. رومیان 23:3 تأثیر گسترده‌ی تصمیم آدم و حوا را توصیف می‌کند.

«... زیرا همه گناه کرده‌اند و از جلال خدا کوتاه می‌آیند.»
رومیان 23:3

هیچ کس از گناه و اثر آن مستثنی نیست، هر یک از ما گناهکاریم، در نتیجه همه‌ی ما از خدا جدا شده‌ایم. گناه ما نیز نتیجه‌ای ابدی دارد.

«زیرا مزد گناه مرگ است.» رومیان 23:6 الف

به دلیل تصمیم آدم و حوا و نافرمانی از خدا، مرگ در هر دو بُعد جسمانی و روحانی، برای آن‌ها و تمامی نسل‌های بعدی آن‌ها (نوع بشر) غیرقابل اجتناب شد. پس از ناکامی آن‌ها، خدا با تصمیمی روبرو بود: مجوز دادن به گسترش گناه در میان بشریت و در نتیجه نابودی انسان، یا ارائه راهی برای نجات بشر از چنگال گناه. خوشبختانه، به‌عنوان ابراز غای

محبت و فیض خود، خدا راهی برای نجات از طریق پسر خویش مهیا کرد.

«زیرا خدا جهان را آنقدر محبت کرد که پسر یگانه خود را داد تا هر که به او ایمان آورد هلاک نگردهد، بلکه حیات جاویدان یابد.» یوحنا 3:16

«اما عطای خدا حیات جاویدان در خداوند ما مسیح عیساست.» رومیان 6:23 ب

جدا از عیسی مسیح، برای انسان مرگ جسمانی و روحانی مقدر گشته و هیچ استثنایی وجود ندارد. اما برای مایانی که در مسیح هستیم، مرگ جسمانی هنوز در انتظار ما هست، ولی مرگ روحانی (جهنم) نیست. در عوض، پس از ترک این دنیا، آسمان و حیات جاویدان انتظار ما را می کشد. از طریق قربانی کامل عیسی مسیح و رستاخیز او از مردگان، ما از مجازات گناه رهایی می یابیم!

«نجات: سهم خدا و سهم شما»

نجات شما دو تصمیم مهم را در کنار هم قرار می‌دهد. اولین، تصمیمی است که خدا سال‌ها پیش گرفته تا پسر خود را به دنیا بفرستد تا نجات دهنده یکتای ما باشد. و دومین، تصمیم شما است که پسر او را به عنوان نجات دهنده خود بپذیرید.

«زیرا به فیض و از راه ایمان نجات یافته‌اید - و این از خودتان نیست، بلکه عطای خداست - و نه از اعمال، تا هیچ‌کس نتواند به خود ببالد.» افسسیان 2:8-9

فیض به معنای لطفی که شایسته‌اش نیستیم و نمی‌توانیم آن را کسب کنیم تعریف می‌شود. فیض سهم خدا در نجات است، و او لطف خود را در قالب هدیه‌ی کامل عیسی مسیح، به انسان می‌بخشد. عیسی از طریق صلیب، تاوان کامل گناهان ما را پرداخت کرد. و از طریق عیسی، فیض متجسم خدا، هیچ میزان از اعمال خوب از ما خواسته نمی‌شود، یا هرگز نمی‌توانست از طرف ما انجام شود. ما نمی‌توانیم نجات خود را بدست آوریم. این هدیه‌ای رایگان در دسترس همه است و نیازی به پرداختی از طرف ما ندارد.

ایمان به معنای شاهی دال بر وجود چیزی است، حتی اگر نتوان آن را به صورت فیزیکی دید یا لمس کرد. ایمان برای

سهم ما در نجات لازم است و به وسیله‌ی ایمان، به عنوان یک عمل ارادی، ما تصمیم می‌گیریم زندگی خود را به خدا تسلیم کنیم و عیسی را به عنوان خداوند زندگی خود بپذیریم. با دریافت فیض خدا از طریق عیسی مسیح به وسیله‌ی ایمان، بی‌شک و بدون هیچ‌چون و چرایی، شما برای ابدیت با خدا در آسمان مقدر گشته‌اید. شما می‌توانید % ۱۰۰ از این حقیقت مطمئن باشید!

اگرچه اعمال نیکو نمی‌تواند باعث کسب نجات ما گردد، اما در زندگی مسیحی پس از پذیرش عیسی، نقش مهمی را ایفا می‌کند.

«زیرا ساخته‌ی دست خداییم، و در مسیح عیسی آفریده شده‌ایم تا کارهای نیک انجام دهیم، کارهایی که خدا از پیش مهیا کرد تا در آنها گام برداریم.» افسسیان 2:10

خدا برای هر یک از ما هدفی خاص دارد که جزئیات آن تا حد زیادی بین شما و او است. اما خدا یک هدف مشترک برای تمام فرزندان خود دارد و آن هدف این است که ما ایمان خود را به عمل درآوریم و کارهای نیکو انجام دهیم. وقتی این کارها را انجام می‌دهیم، بخش مهمی از برنامه خدا برای زندگی‌هایمان را به انجام رسانده‌ایم و از این امتیاز برخورداریم که محبت او را به دیگران می‌تابانیم. نجات همچنین یک شروع جدید و پایانی است و دلیلی برای جشن است. شما یک خلقت جدید هستید و برای همیشه تغییر کرده‌اید.

«تعمید آب: اعلان عمومی یک زندگی تغییر یافته»

تعمید آب، راهی مهم برای اعلان عمومی نجات شما است. تعمید آب جشن پایان یک شیوهی زندگی کهنه و شروع یک شیوهی زندگی تازه است. عیسی پس از رستخیز و درست قبل از صعودش به آسمان، اهمیت تعمید آب را به شاگردانش تعلیم داد. او گفت:

«پس بروید و همه قومها را شاگرد سازید و ایشان را به نام پدر و پسر و روح القدس تعمید دهید.» متی 19:28

در سرتاسر عهد جدید، داستانهای بی شماری از تعمید ایمان داران وجود دارد. تعمید آب دارای نمادهای قابل توجهی می باشد، هم برای کسی که تعمید می گیرد و هم برای کسانی که شاهد هستند. تعمید آب به طور عمومی نشان دهندهی پایان شیوه زندگی گذشتهی شما با غوطه ور شدن در آب، شروع زندگی جدید شما در مسیح با بیرون آمدن از آب به عنوان شخصی پاک، تمیز و خلقتی نو در خدا می باشد.

لوقا 3:3 تعمید آب را به عنوان «تعمید توبه» نشان می دهد و بر اهمیت اعلان عمومی توبه و بازگشت از زندگی گذشتهی گناه آلود خود تأکید می کند. در حالی که تعمید آب ما را نجات نمی دهد و گناه ما را نمی پوشاند، اما بخش مهمی از

زندگی مسیحی ما را نشان می‌دهد - اعلام اینکه شما خلقت جدیدی هستید، یک زندگی تغییر یافته! اگر کسی بود که نیاز به اعلام این موضوع نداشت، آن عیسی بود که یک زندگی بدون گناه اینجا، روی زمین داشت. اما لوقا 21:3 می‌گوید:

«هنگامی که مردم همه تعمید می‌گرفتند و عیسی نیز تعمید گرفته بود» لوقا 21:3

عیسی تعمید گرفت تا ما نمونه‌ی او را پیروی کنیم. اهمیت تعمید آب را نمی‌توان نادیده گرفت. اگر هنوز تعمید آب نگرفته‌اید، باید تعمید آب را در اولویت قرار دهید. کتاب مقدس به ما دستور می‌دهد که نجات خود را به طور عمومی اعلام کنیم، اکثر کلیساهای معتقد به کتاب مقدس فرصت‌های زیادی را برای تعمید آب فراهم می‌کنند. پیروی از الگوی عیسی همیشه یک پیشنهاد برنده است. خداوند شما را به خاطر وفاداری و اطاعت‌تان از او بسیار برکت و پاداش خواهد داد!

«نکته پایانی»

اگر تاکنون عیسی را در زندگی خود نپذیرفته‌اید، یا اگر در گذشته این کار را کرده بودید اما دیگر برای او زندگی نمی‌کنید، می‌توانید امروز با یک دعای ساده از صمیم قلبتان با او عهدی تازه ببندید. این دعا می‌تواند این‌طور باشد:

«عیسی، می‌دانم که گناهکار هستم و تنها تو می‌توانی مرا از مجازات گناه آزاد کنی. از تو دعوت می‌کنم تا وارد زندگی من شوی و مرا از همه‌ی گناهانم پاک سازی. کمک کن تا در هر زمینه‌ی زندگی‌ام، هرروزه برای تو زیست کنم. از تو ممنونم که به زندگی‌ام وارد شدی و مرا آزاد کردی!»

اگر از صمیم قلب این دعا را انجام دادید و اگر ایمان دارید که عیسی آنچه را که گفته است، انجام خواهد داد، شما اکنون نجات را دریافت کرده‌اید و سرنوشت جاودانی خود را به گونه‌ای تغییر داده‌اید تا برای همیشه با او باشید! به شما تبریک می‌گوییم!

اگر شما تصمیم گرفته‌اید از مسیح پیروی کنید، خوشحال خواهیم شد تا از شما بشنویم و با ارائه منابعی برای تعمق روحانی در این مسیر جدید شما را یاری کنیم. لطفاً لینک زیر را انتخاب کنید:

تصمیم گرفته ام از مسیح پیروی کنم!